

Pigespejderne

1

49. ÅRGANG, FEBR. 1967

Indeholder blandt andet:

Glemte bopladser	7
Japansk dukkefest	3
Bølle beretter	4
Frimærkeåret	9
Senior-navnet	10
Internationalt	11
Hist og her	14
Gemmesider	15
Nordisk konkurrence ..	18
MIN mening	19
Flammen	20
Udenlandsfart	21
Småtterier	22
Det meddeles	24
Orkesterstævnet	25
Nye veje	26
Papirkurve	28
Stenmosaik	29
Postbox	30
Påskekongurrence	32

Medlemsblad udgivet af
DET DANSKE
PIGESPEJDERKORPS

„PIGE SPEJDERNE“

Redaktør Ella Breinholdt Iversen, Erantisvej 21, Svinninge Sj.

I redaktionen: Nete Germark og en patrulje bladlus.

Administration og ekspedition: Korpskontoret, Lundsgade 6, København Ø.

Enkelt-abonnement tegnes på korpskontoret i København mod forudbetaling af kr. 12 på giro 86.000. Enkelt-eksemplarer fås samme sted mod betaling af 2 kr. (gerne i frimærker).

Postbox: Margaretha Enggard, Ellegårdsvej 71, Gentofte.

Trykkeri: Fyens Stiftsbogtrykkeri, Odense.

Bidrag til „Pigespejderne“ indsendes ca. 6 uger før, bladet skal udkomme.

Ethvert indlæg til „Pigespejderne“ skal være forsynet med navn og adresse for at kunne finde optagelse. Anonyme indlæg går lukket i papirkurven.

Brev fra spejderchefen

Hvor har I dog glædet mig med jeres festlige julehilsener!

Mange af dem hængte jeg op på væggen som pynt i juletiden. I kan tro, de gjorde lykke.

Tak skal I have for hver eneste hilsen.

Et glædeligt nytår ønsker jeg jer alle sammen.

Mange venlige hilsener

Ellen

Det kan du læse om

Den 22. februar! — Ja, hvad er det nu, der er med den dag? — Thinkingday, selvfølgelig!

Og netop fordi det første blad i det nye format udkommer i februar måned, Thinkingday-måned, vil du finde forskelligt internationalt stof. Fem steder kan du helt eller delvis læse „Internationalt“ og så har vi slet ikke medregnet frimærkemærkeindsamlingen, som i år skal gå til et formål uden for landets grænser, eller „Hist og her“ — det er afløseren for „Det stod i avisen“ — den har fået navneforandring, fordi vi nu også medtager noget så fornemt som „klip fra udlandet“.

Forsiden er heller ikke medregnet i det internationale — men billedet skulle faktisk gerne henlede din opmærksomhed på Thinkingday-festen i din trop, hvor I måske også har for vane at tænde et lys for hvert land, der er medlem af verdensorganisationen. — Der er forresten nu 81 lande i verdensorganisationen, heraf er 43 med fuld medlemsret (herunder Danmark) og 38 er „associerede“. Thinkingday-festen i år i din trop trop bliver måske særlig festlig, fordi det er 110 år siden, B-P blev født.

Der er også mulighed for, at du kan sysle på hjemmefronten med hobbyarbejder af de grove og af de fine — eller du kan sætte dig ned og sige din hjertens mening om, hvad du mener om senior-navnet eller nytårsparader i barfrost, alt i mens du spiller din yndlingsplade og når du alligevel skriver din mening til os, så skriv lige en „anmeldelse“ af pladen også. — Skriv forresten også lige, hvad du synes om Pigespejderne's nye skikkelse.

Og så kan vi forresten lige sige, at du kan læse de næste numre af Pigespejderne i april, august, oktober og december. God fornøjelse.

ebi.

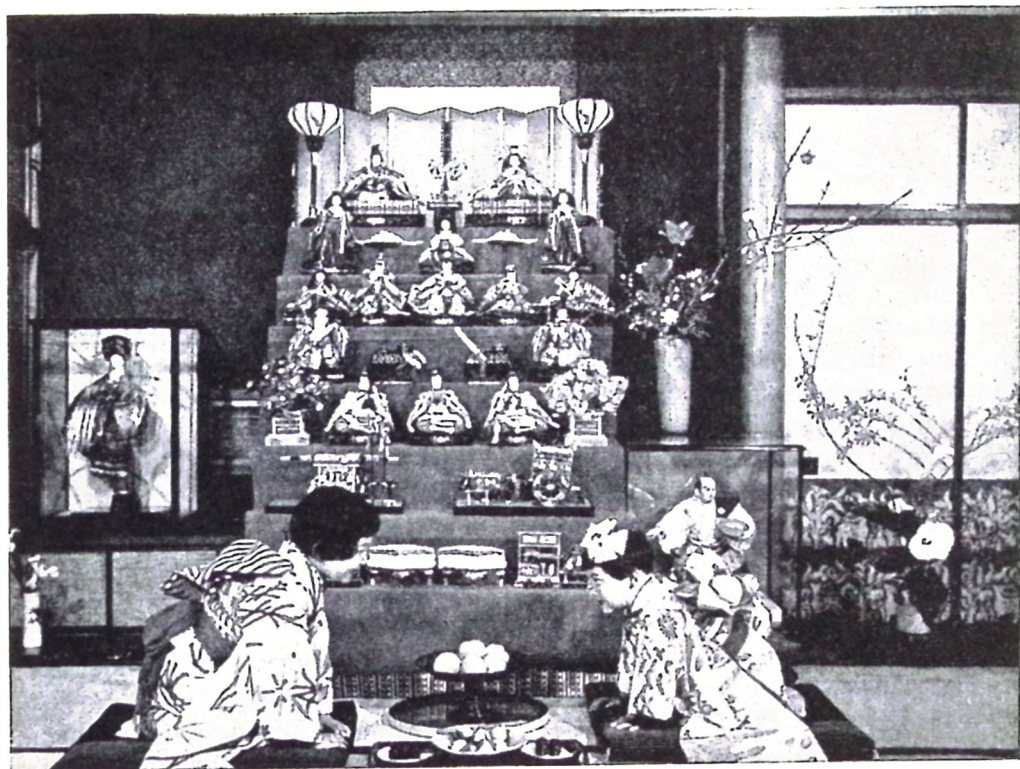

Ja, jeg gider altså
ikke gå til
Thinkingday-mødet

TELEFON- PIGERNE

Det er da netop
så morsomt,
fordi kammerater
i alle lande
samles den dag.

Japanisk dukkefest

Japanske dukker idag er små kunstværker til dekoration eller morsomme typedukker til legetøj. Man kan spore dukkernes oprindelse helt tilbage til en sen stenalder, men først omkring år 800 kommer man på mere sikker grund, idet man her begynder at finde nøjagtige beretninger om dukker anvendt som tryllemidler.

Vi skal dog ikke fordybe os i historien. Der kan skrives tykke bøger om japanske dukker, og vi vil denne gang kun fortælle om den japanske dukkefest 3. marts.

I gammel tid var det skik den 3. marts at kaste papirdukker i floden og man troede derved at blive fri for ulykker, når man ofrede sine tryllemidler. Med tiden ændredes synet på dukkerne. Papirdukkerne blev brugt som dekoration og ikke kastet bort. Efterhånden afløstes papirdukkerne af dukker fremstillet af andre materialer — ler, papmache, træ — og i dag er dukkerne la-

vet af helt moderne materialer og meget kunstnerisk udført, ligesom man hvert år til 3. marts festen har en „sidste skrig-dukke“, som f. eks. kan være et venligt spøgelse med store øjne, kaldet Oba-Q.

Familierne samler på dukker og dukketilbehør, og nogle familier har stadig dukker, der er gået i arv gennem mere end hundrede år.

I anledning af dukkefesten bliver dukkerne anbragt på en lille trappe, et stativ beregnet til formålet, betrukket med rødt klæde. Øverst på trappen placeres en kejser- og en kejserindedukke. På næste trin sidder tre hofdamer, og på de følgende trin fem musikere, to ministre og tre hofembedsmænd.

Allernederst anbringes så forskelligt dukkeudstyr i miniature: små sake-skåle og talerkener, små dukkeskabe, borde, kister, en oksetrækket vogn; en bærestol og et lille-

(fortsættes side 30)

Mågerne tager et duelighedstegn

Jeg har fået en lillesøster, og I kan tro, hun er lækker. Hele familien ligger på maven for hende og lystrer det mindste af hendes vink, og enhver af Mågepatruljens medlemmer vil gladelig ofre deres eftermiddag for at trille en tur med hende i barnevognen. Hun bliver virkelig forkælet, – men ikke ødelagt, for hun er i luksusklasse!

Hun er optaget som hvilende medlem i vor patrulje, og hun føler sig absolut hjemme hos os. Uden at rose os selv alt for meget (det kan også dårligt gøres!), så må jeg sige, at vi har også gjort noget for det.

Min mor kom på sygehuset, da min lillesøster var knapt tre måneder gammel, og så måtte Mågerne rykke i felten for at passe den lille. Vi har en dame, der passer hende om eftermiddagen, mens jeg er i skole, men så snart klokken har ringet for frihedens time, så arbejder hele patruljen målbevidst på at få duelighedstegnet Barneplejerske.

Det er slet ikke så nemt, som I måske tror. Vi havde f. eks. en del problemer med det punkt, hvor der står: „Kunne aflæse et termometer og vide, hvilken temperatur barnets badevand skal have“. Vi diskuterede længe, om det skulle betragtes som ét eller to spørgs-

mål. Er det meningen, at man skal aflæse et badetermometer, inden man putter ungen i baljen? Eller skal man kunne konstatere om babyen har feber, inden man vasker den? Egentlig var vi indstillet på, at den første fortolkning var den rigtige. Vi ejede dog ikke et badetermometer i huset, og da vi henvendte os til min mor og anmodede om penge til et, så sagde hun, at nu havde hun sat fire børn i verden, og de tre var alle kommet over babystadiet, og den fjerde havde hidtil befundet sig godt i det, uden at hun nogen sinde havde brugt et badetermometer. Hvis vi ikke kunne mærke, om badevandet var tilpas tempereret ved at stikke en albue ned i det, som min mor altid havde gjort, så måtte vi slet ikke passe den lille. Vi mente, at når nu videnskaben havde forsynet os med så genialt og fintmærkende et instrument som et termometer, så havde man næsten pligt til at bruge det. Desuden påpegede Tvilling, at selv på den varmeste sommerdag følte hendes storetå, at vandet var isnende koldt, når hun skulle ud for at bade. Min mor holdt dog stædigt på sit, og hun var villig til at lade sig udskrive, hvis vi ikke kunne undvære et badetermometer.

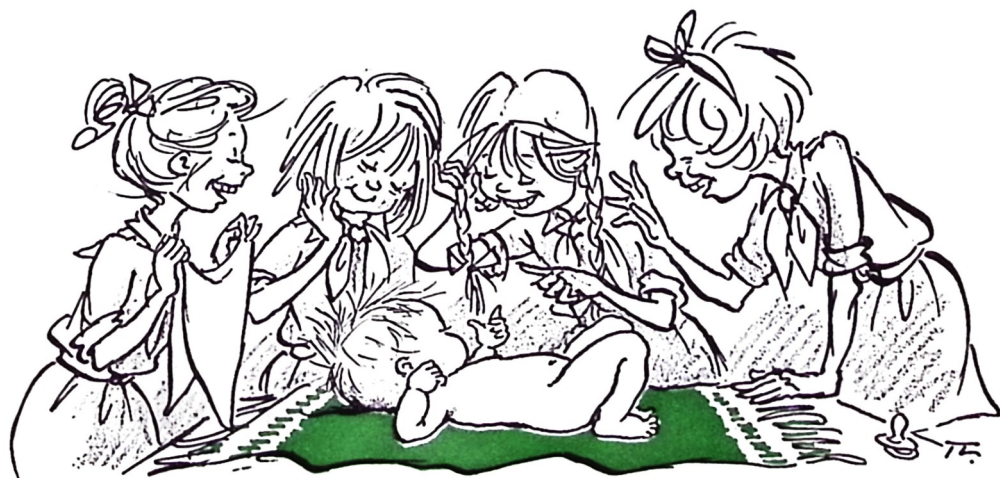
Vi har altså måttet vænne os til al-

buemetoden, og den er heller ikke så dårlig. Lillesøster bliver vasket hver dag, og hun ser ud til at nyde det, så det er helt i orden. Men selv om vi nu er i stand til at temperere badevandet ved hjælp af en albue, så har vi ikke fundet lejlighed til at vise, at vi kan aflæse et termometer. Gemse foreslog, at vi hver dag skulle aflæse luftens temperatur på det termometer, som hænger uden for vinduet i fysiklokalet, men da vi i vor patrulje i den sidste tid er blevet beskyldt for at springe over, hvor gærdet er lavest, når vi bliver præsenteret for en ny opgave, så blev vi enige om, at det ville vi i hvert fald ikke gøre denne gang.

Vi har derfor besluttet, at vi vil forstå paragraffen på en anden måde. Vi tager temperaturen på den lille hver dag, inden vi kommer hende i bad. Vi gør det efter alle kunstens regler. Vi slår termometeret ned, smører det ind i vaselin og holder på det mens den lille bliver gradet, og det lader ikke til, hun har noget imod det. Hun nyder at

være midtpunktet for alles interesse, men hidtil har vi ikke fortalt nogen, hvordan vi har klaret dette krav med temperaturlæsningen, for der skal såmænd nok være dem, der synes vi mishandler hende.

Man siger, at sunde børn er nemme børn, og hvis det modsatte også er tilfældet, så er min lillesøster kærnesund. Hun spiser sin mad uden at spytte halvdelen op på tapetet, hun finder sig smilende i, at Betina vrider arme og ben på hende for at få hende i tøjet, og hun sover gennemgående godt om natten, så jeg kan få min nattesøvn; men da vi for et par uger siden skulle i skolebio, og Tut frivilligt havde tilbudt at blive hjemme for at passe hende, da må der have været et eller andet, der ikke var, som hun ville have det. Den lille sov godt, da vi gik, men det havde kun været til vi var godt og vel ude af døren, så var koncerten begyndt. Først havde Tut givet hende rene bukser på, og da det ikke hjalp, havde hun varmet hende en flaske. Da mælken var

drukke, hylede barnet videre. Tut mente, den lille skulle bøve og bankede hende i ryggen og klappede hende i halen, men intet hjælp.

Da vi kom hjem efter to timers forløb, var det svært at bedømme, om min lillesøster eller Tut var mest opløste. Der var i hvert fald ingen tvivl om, at de var dødtrætte begge to, og den lille skreg af fuld hals. Tut sank udmattet ned i en lænestol og sukkede: „Fra i dag vil jeg kalde din lillesøster for patruljens hvinende medlem!“

Jeg tog mig straks af den lille for at få hende til at falde lidt til ro, men Høg stillede sig op og så strengt på den stakkels Tut. „Hvad har du gjort ved barnet?“ spurgte hun.

„Ingenting“, stønnede Tut.

„Ingenting – siger du. Hvad bilder du dig ind, at love at passe sådan et

lille barn, og så – så laver du ingenting“. Høg løftede blikket og hænderne mod himlen i dydig forargelse.

„Jamen, jeg har også gjort en bunke. Jeg har sunget og danset og skiftet og madet og vugget og leget og hoppet og sprunget“, sagde Tut med gråd i stemmen, „og hun har bare vrælet og vrælet og vrælet.“

„Der må være noget, du har glemt. Fortæl os alt, hvad du har gjort.“ Høg så iskoldt på den nedbrudte Tut, der nu i detaljer gennemgik hvert skridt, hun havde gjort i løbet af eftermiddagen. Da hun var færdig, spurgte Høg: „Har du ikke givet hende levertrandråberne?“

„Levertrandråber? Skulle hun have det? Det kan da ikke være derfor, hun hyler.“ Vi andre støttede Tut i den påstand. Levertran skal hun have for at vokse og udvikle sig rigtigt, det får hende hverken til at græde mere eller mindre; men Høg holdt på sit. Selvfølgelig græd barnet, fordi hun ikke havde fået fire dråber levertran kl. 15, som sundhedsplejersken havde sagt, hun skulle have.

„Giv mig sutten“, sagde hun, og højtideligt talte hun fire dråber af på den og stak den i munden på det grædende barn. Nu må I tro mig – eller lade være, men så snart lillesøster fik sutten med dråberne i munden, gav hun et suk fra sig, og inden vi igen kunne nå at tælle til fire, sov hun som en sten.

„Det er løgn!“, sagde Tut og stirrede vantro på det sovende barn, men det er rigtigt, og når vi fremtiden står over for en tilsyneladende uløselig opgave, så vil vi sige til hinanden: „Husk levertrandråberne!“

Også i vore dage opstår odegårde i Danmark

DE GLEMTE BOPLADSER

Ved „Manden fra Skovene“

Det er godt, hvis man kan gå rundt om en kæmpehøj, kigge sagligt på den og sige: „Ja, den er ikke fra stenalderen, men fra den sene bronzealder –“, og det er godt, om man har interesse for arkæologi – men glem ikke, at der i den danske natur er mangt og meget andet, der fortæller om vore forfædre end lige de fredede kæmpehøje.

Jeg tænker her på de talrige hustomter, som er at finde i vore skove (måske dog oftest i skovudkanterne) og som ligger til grund for talrige smålunde og kratskove. Hvis I på de mange ture har lagt mærke til et lavt, halvt tilgroet stendige, en ribsbusk eller andet usædvanligt i en skov – så prøv næste gang at se lidt grundigere efter på disse steder. Det er ikke noget fra jernalderen, I der skal lede efter; det er ikke det, man forstår ved arkæologiske fund, men det kan dreje sig om vore mere nære forfædre,

mennesker fra 2–300 år tilbage, som har haft deres hjem på disse steder, måske været bønder eller fæstere under stavnsbåndet, måske udflyttere. Huset kan være brændt ned, forladt eller ligefrem flyttet. Måske for at nyde godt af fællesskabet i en landsby.

Men der er altid blevet noget tilbage udover husets fundament. Og det er det interessante. Mange af de træer og blomster fra disse haver har kunnet klare sig nogenlunde i konkurrencen med deres vilde frænder og taler nu et tavst sprog om de men-

En svalehale slog sig ned

nesker, der dengang levede deres liv på disse steder. Det er selvfølgelig godt, om man ved en sådan undersøgelse af en gammel boplads har lidt begreb om botanik, så man kan kende de vilde planter fra de „tamme“.

Jeg har vænnet mig til at kigge efter disse bopladser, når jeg har været i skoven efter andre ting. Hvis man så indtegner stederne på det kort, man har over sin hjemegn, vil man lidt efter lidt kunne se sammenhæng i mangt og meget, der for andre ser tilfældigt ud. Der kan gå sport i sagen, for husk på, det er kun yderst sjældent, at nogen fra vor tid kan erindre noget om, hvornår disse huse sidst har været beboede og af hvem.

De svage, men sikre tegn på tidligere beboelser er nu ikke uden betydning i naturen. Mange sjældne og morsomme insekter, dyr og fugle kan findes på stederne, fordi de gamle kulturplanter skaffer dem føden i omgivelser, de ellers ikke kunne trives i. Til eksempel kan jeg nævne, at de allerfleste sommerfugles larver kun kan trives på en eller anden ganske bestemt foderplante, og

måske vokser den netop i den glemte have midt i skoven. Og måske en eller anden fugl netop lever af — eller foretrækker — de insekter, der trives her, o.s.v. I kan se, alt i naturen griber ind i hinanden.

Jeg husker engang, jeg mellem nogle bakker i en øde del af skoven kom til de hensmuldrende rester af et sådant gammelt hus. Rundt i ruindyngen voksede de vantrevne rester af de tidligere køkkenhaveplanter, og over den forlængst sammenstyrtede brønd voksede et næppe mandshøjt ældgammelt træ og strakte sine mossede, knudrede grene mod den sommerblå himmel. Trods alderen bar træet talrige sødtduftende blomster. Blade derimod var der ikke mange af. Til min forbavselse var der mellem de rød-hvide blomster nogle sort-gule og rød-blå. Ved nærmere eftersyn viste det sig, at de sidste var store sommerfugle, som vel sugede saft af disse blomster. Det var sorgekåber og dagpåfugleøjer, måske admiraler. Der var også enkelte hvide sommerfugle imellem.

Der var meget stille her. Det var, som hvilede det hele i en slags tornerosesøvn. Skovensomheden, de blomstrende træer i lysninger mellem de mørke graner, alt ligesom passede til et smukt eventyr. Jeg manglede bare en af skovens små alfer for at gøre det fuldkomment.

Og den kom. Ned over trætoppene svævede den på stive vinger, kredsede lidt — og slog sig så ned på en af tidslerne. Det var en svalehale, en af vore største og allersmukkeste dagsommerfugle. Den var meget smuk i farverne, brandgule vinger med sorte tegninger og røde og blå øjepletter ved de lange „haler“. Det var en oplevelse af dem, man ikke kan købe, og kun tilnærmelsesvis skrive om. Der var også fugle i krattet her — og vævre egeren. Der var rødmus i resterne af den gamle bagerovn — og et sted i tom-

*En solsikke midt i skoven
— kig efter gammel boplads*

ten fandt jeg den gamle trappesten. Den var slidt næsten halvvejs igennem. Tænk engang, hvor mange generationer, der må have vandret ud og ind i et hjem for at kunne slide en sådan fordybning i den hårde sten.

Hvor mon de blev af, alle disse glade, trætte eller ivrige skridt, der har passeret her? Det var før telefon, radio og rindende vand i summende rør. Disse slægter må have levet i en stilhed, en fred, som vi næppe kan fatte. Måske var de mere tilfredse, måske plaget af angst for lynbrande og ildsvåde i skoven, for sygdom og overtro — men de har levet i nær kontakt med den natur, der omgav dem. Et liv i en tid, som H. C. Andersen har skrevet om i romanen: „Ib og lille Kirstine“. Han skrev nemlig ikke bare eventyr. Og har I ikke læst denne historie, kan det nås endnu. Det kan også nås at finde nogle af disse gamle bopladser — når I alligevel skal på patruljetur. Men det er nødvendigt at bruge øjnene godt, ellers bliver der langt mellem resultaterne.

NYE FRIMÆRKER

Selvom der ikke i denne skrivende stund foreligger nogen nøjagtig opgørelse over hvor mange frimærker, der indkom i 1956, så har vi dog en fornemmelse af, at vi nåede målet — at kunne købe een båndoptager til vore handicappede kammerater.

Vi takker alle, der har medvirket til, at vi nåede målet. I næste nummer skal I høre, hvordan resultatet blev.

Men vi er klar igen.

I 1967 klipper vi frimærker til *Sydslesvig*. Danske spejdere i Sydslesvig har for nylig erhvervet en ejendom, som de er i færd med at indrette til træningscenter og lejrgrunde.

Der skal imidlertid mange penge til for at sætte ejendommen i stand. Hvad ville være mere naturligt, end at vi gjorde en indsats for at hjælpe de danske spejdere i Sydslesvig.

Vi vil foreslå, at vi som mål sætter os at samle frimærker og for det beløb, vi måtte få ind ved salget af disse, køber inventar til det sydslesvigske spejdercenter.

Tag fat med det samme — alle mand. — Næste gang hører I mere om det sydslesvigske træningscenter.

Månedens digt

I FEBRUAR

Hver farve sygner og mattes,
— der er ej hvidt eller sort —
hver linie brydes og glattes
i mulmet hjælpeløst bort,
ej lys, ej skiftende skyggers
lunefuldt legende spil,
— det er det uhyre bryggers
hvor foråret bliver til.

(Af „I februar“, trykt 1894, og skrevet af Alfred Ibsen (1852-1922))

SENIOR, OM VI MÅ BE

Vi har netop fra vor ædle høvding, Gamle Ørn, opfanget røgsignaler, som gik ud på, at det store hvide folk, kaldet seniorspejdere, skulle omdøbes til „rangerspejdere“, som andre lande kalder det. Dette er ikke rigtig faldet i vor smag, da vi mener, at flere ikke en gang kan udtale navnet. Desuden er vort sprog fyldt med fremmede gloser, så vi anser det ikke for nødvendigt at indføre flere. Spejdere, som søger kontakt med spejdere i udlandet skal nok få oplyst, hvad seniorspejdere hedder i det pågældende land.

Vi ved godt, at „senior“ også er et fremmedord. Det kommer fra latin og betyder „ældre“, men efterhånden er det jo gået så meget ind i det danske sprog, at det betegnes som dansk, og alle ved også, hvad ordet dækker, mens ordet „Ranger“ betyder „strejfer“, hvilket vist ikke er en rigtig betegnelse for danske seniorspejdere. Næ, lad os stå fast ved det gamle „Seniorspejder“.

Samtidig vil vi gerne råbe hurra for den seniorlejr, der muligvis bliver afholdt i Hanebakkerne. Det vil blive morsomt at være sammen med andre grupper, og vores håb er, at der vil blive lagt særlig vægt på naturkendskab og det primitive lejrlev.

*Trold og Suaber
Waingunga.*

Tak for indlægget — I første omgang indskrænker vi os til at henlede opmærksomheden på vedstående artikel. *Red.*

Hvad skal seniorerne hedde?

Ja, hvad synes DU? Skal spejdere over 15 år, som vi hidtil har kaldt „seniorspejdere“, fortsat hedde seniorer, eller skal de hedde „rangere“ eller noget helt andet?

DET VIL VI GERNE HØRE DIN MENING OM!

Nogen synes nemlig, at navnet „senior“ er så trist, og andre finder navnet „ranger“ uforståeligt. — Mange lande bruger navnet „senior“. I USA hedder de ældste spejdere „seniorscout“, i Sverige bruger man både navnet „seniorscout“ og „ranger“, mens

nordmændene kalder deres ældste for „rangere“. I Frankrig hedder de „Caravelle“, og vore naboer længst mod øst, finnerne, siger „seniorscout“.

Ordet „ranger“ betyder i norsk oversættelse „en, der færdes vidt omkring“, og i engelsk oversættelse „en, der vogter og værner. Ordet „senior“ betyder ældre.

Det arbejde, som udføres for og af vore ældste spejdere, er både interessant og spændende, så det ville være godt, om vi kunne finde frem til det *helt, rigtige navn* — det navn, som er dækkende og vellydende.

Vil DU hjælpe med at finde det navn?

Hvis du har lyst til at være med hertil, beder vi dig kort skrive, hvad du synes om navnene „senior“ og „ranger“ og har du andre forslag til et navn, så skriv også det.

Send dit bidrag inden 1. april enten til seniorudvalgets formand, fru Bente Øst Hansen, Udsigten 33, Gentofte, eller til Pigespejdernes redaktion, Erantisvej 21, Svinninge Sj.

Der er en præmie til den, der finder det rigtige navn!

Indbydelse fra Sverige

NTO's Scoutförbund (National Templar Ordens spejderkorps for piger og drenge) fejrer sit 40 års jubilæum med en lejr 31/7 til 9/8 ved Tylöbäck, lige nord for Tylö-sand strand ved Halmstad.

Jubilæumslejren er en lejr for både pige- og drengepejdere, og der ventes ca. 1500 deltagere fra Sverige og en række andre lande. Fra Danmark indbydes indtil 15 pigespejdere i alderen 14—18 år + 3 voksne førere.

Lejrkontingentet bliver ca. 200 kr., hvor-til kommer rejseudgifter.

Der indbydes til ophold i privathjem i en uge efter lejren.

Der skal foruden personligt lejrudstyr medbringes telte, køkkenudstyr og andet lejrmateriel.

Ansøgningsskema fås hos Det Danske Pigespejderkorps, Hunderupvej 67, Odense, og ansøgning indsendes til samme adresse inden den 15. marts.

Vi går i gang med duelighedstegn

INTERNATIONALT KENDSKAB

Både på dine rejser i udlandet, og når du kommer i kontakt med udenlandske gæster, der besøger Danmark, vil du kunne have fornøjelse af det, du lærer ved at tage duelighedstegnet Internationalt Kendskab. Også her gælder det, at nogle af punkterne er obligatoriske, medens du kan vælge frit mellem de andre og tage netop det, der appellerer til dine interesser og din fantasi, eller som du har de bedste forudsætninger for at vide noget om.

Når du første gang læser punkterne i Internationalt Kendskab igennem, kan de måske forekomme lidt „tørre“; men det er op til dig at gøre dem spændende, netop fordi du selv kan vælge — og samtidig kan du sætte kulør på din patruljes arbejde ved at lade den nyde godt af de spændende ting, du selv må sætte dig ind i, eller som du laver.

Lad os se på de forskellige punkter:

1. Kende et andet lands geografi.

Naturligvis kan du slå op i et atlas og tegne et land af og derefter finde befolkningstal etc. i en geografibog. Men i stedet vil vi foreslå dig at vælge et land, du har besøgt — eller måske et, du har mægtig lyst til at besøge engang. Prøv så at lave en scrapbog om landet, vær opmærksom på artikler i aviser og publikationer om selve landet, dets befolkning o.s.v. Bed et rejsebureau om brochurer derfra, eller skriv til landets ambassade. Materialer er der nok af, blot du har øjnene åbne.

2. Kende dit folks race, sprog og religion

Alt dette har du lært i sin tid i skolen — men har du glemt det, kan du finde oplysningerne i et hvilket som helst leksikon.

3. Kende regeringsformen i dit eget land og dine nabolande

Også dette har du i sin tid lært, både for Danmarks, Norges og Sveriges vedkommende. Du ved også, at vor nabo mod syd er Forbundsrepublikken Tyskland (Bundesrepublik Deutschland).

*4. Kunne nævne seks vigtige internationale organisationer (ud over spejderorganisationerne), heraf tre ungdomsorganisationer, deres navne og formål

Vor tid er fyldt med forkortelser og sammenstillinger af bogstaver, som vel de fleste kender, selvom de ikke ved, hvad bogstaverne står for. Lad os se på nogle af disse, der har relation til denne opgave:

UNICEF — United Nations International Childrens Emergency Fund yder hjælp til nødstedte børn og unge i form af sundhedspleje under katastrofer (f. eks. jordskælv, oversvømmelser etc.) samt til børn og unge i udviklingslandene.

WHO — World Health Organization arbejder for sundheden i alle lande.

FAO — Food and Agricultural Organization (of the United Nations) arbejder for gennemførelse af foranstaltninger til forbedring af ernæringen og levestandarden, bedre metoder til fremstilling og fordeling af næringsmidler og landbrugsprodukter samt for landbefolkningens levevilkår.

IFM — International Falcon Movement er en politisk organisation, hvoraf bl. a. DUI er medlem. Dens formål er at fremme rigtig fred og venskab, at undervise med en

kulturel forståelse og at praktisere det sociale og demokratiske liv.

WAY — World Assembly of Youth har til formål at fremme mellemfolkeligt samvirke og at bevare international forståelse og samarbejde, at høre om de forskellige ungdomsproblemer og at opretholde forbindelsen mellem de forskellige internationale organisationer. Dansk Ungdoms Fællesråd er medlem af WAY.

WAYMCA — World Assembly of Young Men's Christian Association har alle trosretninger som medlemmer, og formålet er væsentligt kristeligt.

Desuden kan nævnes UNESCO (United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization) og UNRRA (United Nations Relief and Rehabilitation Administration) og Røde Kors. Men der er selvfølgelig mange andre.

*5. *Have samlet oplysninger om en dansk kulturpersonlighed (kunstner, statsmand, videnskabsmand), som har gjort Danmarks navn kendt ude i verden, hans hendes liv og virke.*

Selvfølgelig kan du vælge H. C. Andersen, der nok er en af de letteste at finde stof om. Men hvis du interesserer dig for musik, kan du samle oplysninger om f. eks. Carl Nielsen, og går dine interesser i andre baner, ville det måske være mere spændende at koncentrere sig om Robert Jacobsen. Den danske Nobelprisvinder Niels Bohrs betydning for atomforskningen berettiger også til, at man fortæller om ham, og af andre danske Nobelprisvindere er der Henrik Pontoppidan, Johannes V. Jensen, Niels Finzen, A. Krogh (medicin), Johannes Fibiger (kræftforskning). Eller hvad mener du om at fortælle om Karen Blixen?

6. *I dit hjem eller på din egn udpege 10 ting forarbejdet i andre lande.*

Dette punkt skulle være meget nemt, selvom du ikke ligefrem rømser 10 forskellige slags konserver op. Den sweater, du har på, medens du læser dette, er måske af Shetlandsuld. Sherryen til julefesten sidste år kom fra Sydspanien, og appelsinerne i frugtskålen har engang vokset i et af Middelhavslændene. Peberet på bøffen har sidet på en busk i Forindien, og din pung er måske lavet i Marokko, o.s.v.

7. *Kunne gøre rede for oprindelsen af mindst 25 fremmeord i dit sprog.*

Mange dagligdags ord, som vi tror er rent danske, har alligevel en fremmed oprindelse, og det kan være meget spændende at prøve på at finde frem til den. Vi vil ikke tage spændingen fra dig ved at remse 25 ord op, men giver dig kun et par eksempler:

Sofa — kommer fra arabisk suffah og betyder et sidde- og hvilemøbel til flere personer. En sofa har både ryg- og armlæn.

Margarine — er afledt af det græske ord márgaron, der betyder perle.

Boulevard — stammer fra fransk og er egentlig det samme ord som det danske bolværk. Oprindeligt betød det et forsvarsanlæg, nu betegner det brede, beplantede gader i storbyer.

8. *Have fremstillet et internationalt spil (geografisk, botanisk el. lign.) til brug i din trop.*

Her kan du rigtig lade fantasien få frit spillerum. Men er du løbet tør for idéer, så prøv f. eks. at lave et billedlotteri med små landkort, flag, landenes navne, et ord på det pågældende sprog og det tilsvarende billede — ting, der er typiske for det pågældende land. Materialerne kan du klippe ud af lommebøger, turistbrochurer, aviser, ugeblade og lignende.

9. *Have lavet en udstilling af nogle vigtige indførte næringsmidler og vide, hvilke lande de kommer fra.*

Forretningerne bugner af importerede varer, hvad enten du går til købmanden, gartneren, ostehandleren eller i en chokoladebutik. Når du går i gang med at lave denne udstilling, så lad være med at nøjes med at stille dåser og pakker op. Hæld risen op i en smuk lille risskål og læg et par spisepinde ved siden af. Lad frugten ligge i en flettet kurv fra det pågældende land. Du behøver ikke at købe noget, men kan sikkert låne dig frem, enten hjemme eller hos dine venner og bekendte.

*10. *Pynte et bord til en international fest og servere en ret eller et bagværk, typisk for et fremmed land.*

Bordpynten vil vi helt overlade til dig selv og i stedet give dig et par opskrifter:

Rijstafel (en ret fra Java, der er en ø i

Hollandsk Vestindien). Opskriften passer til en patrulje.

Kødretten: 500 g flæskesmåkød, 4 æbler, 250 g tomat, 250 g løg, margarine til stegning. Kødretten kan krydres med følgende krydderier: Hvidløgssalt, mango-chutney, chilesauce, indisk karri, paprika, ingefær — pulveriseret, kinesisk soya, rosmarin, tomat-chutney, tabasco-sauce. Men pas på, for nogle af disse ting er meget stærke. Og brug ikke for mange på engang — så smager man ikke den enkelte ting.

Til retten serveres løse ris, og på bordet stilles små skåle med: Kokosmel — ristet eller almindeligt, mandler — hakkede, rosiner, hakkede æggeblommer, hakkede æggehvider, champignons — rå i skiver, champignons — ristede i skiver, syltede perleløg, oliven, ingefær — tørrede, ingefær — syltede, bananer — rå i skiver, bananer — ristede i skiver, ananas i småstykker, appelsin i småstykker, asier i terninger. Det siger sig selv, at I absolut ikke behøver at have det hele.

Tarte au Fromage (ostetærte fra Frankrig)
Til en bradepande bruges: 500 g flormel, 200 g margarine, 2 æg, en halv teskefuld salt. Æltes godt sammen, udrulles, og lægges, så det dækker bund og sider i bradepanden. Bages svagt lysebrun i ovnen. Fyld: 3 kopper mælk, 500 g reven gruyère, 2 æg, 4 spiseskefulde flormel, 1/2 teskefuld salt, eventuelt reven muskatnød eller kommen. Det hele piskes koldt sammen og hældes i den lysebrune dej i bradepanden. Bages, til der har dannet sig en pæn brun skorpe ovenpå. Spises lunken eller kold.

11. Kende den typiske påklædning i fire vidt forskellige lande.

Igen må du på jagt i bøger eller blade for at finde frem til forskellige landes typiske påklædning: Den kinesiske trøje med „kineserflip“, Indiens Kurta og Sari, hvordan man klæder sig i Arabien, på Grønland, i Ghana og Nigeria. Der er sandelig nok at vælge imellem.

12. Vide, hvilke sprog der benyttes officielt i FN, og hvordan oversættelsen til de forskellige sprog foregår, så der kan tales på flere sprog på én gang.

De officielle sprog i FN er kinesisk, engelsk, fransk, russisk og spansk. — Lad os

forestille os, at en englænder kommer med et indlæg. Ved hver tilskuerplads sidder der en slags øretelefon med nummerskive. Tilskueren drejer så det sprog, han ønsker at høre indlægget på. Ude i siderne af mødesalen, hævet lidt over tilskuernes pladser, er der små glasboxe, og heri sidder tolkene. Samtidig med, at de pr. øretelefon hører taleren, oversætter de sætning for sætning til deres sprog, og tilskueren får derfor oversættelsen næsten samtidig med, at taleren fremsætter sine synspunkter. Man skal være endog meget dygtig for at tolke i FN. Fremgangsmåden kaldes simultantolkning (simul er latin og betyder på samme tid).

Du er nok nu blevet klar over, at Internationalt Kendskab ikke er et duelighedstegn, du kan tage på en week-end. Men når du er i gang med det, vil du opdage, at der ligger en masse spændende opgaver gemt i det — og vi er sikre på, at de andre i din patrulje og trop meget gerne vil prøve dit spil, besøge din udstilling og smage den fremmede ret, du har lavet til dem.

Rigtig god fornøjelse ønsker

Det internationale Udvalg.

PS. De med * mærkede punkter er obligatoriske. Du må selv vælge 6 af de andre punkter.

Hvilke sprog benyttes officielt i FN?

Hist og her

KLIP FRA IND- OG UDLAND

1. *Svendborg* trop har passeret sin 50 års dag, men selve festligheden i forbindelse med jubilæet finder først sted i februar.

Divisionschefen i Skamling-divisionen, fru Musse Skjærlund, *Gram*, er blevet hædret for sin store indsats for grønlandske spejdere bl. a. med to kort over Grønland, et i sælskind og et af stof.

Hanne Wikmann, Houlberg, TA i *Gudendā*-troppen og 2. G'er på Randers Stats-skole, skal repræsentere korpset ved et stort stævne på Sangam i Indien.

Hjortholm-troppen i Virum har været på besøg på det første juleskib i Københavns frihavn, m/s Kungsholm, tilhørende Svenska-Amerika-linien.

2. *Nakskov* trop har nu taget initiativet til at danne et spejderkorps på Lolland. De får assistance til opgaven fra Sct. Georgsgildet i Nakskov.

I *Nykøbing F.* har man indstiftet en ny pokal, „Ruths pokal“ — det er spejderforældrenes gave til troppen — eller rettere til troppens afgående fører, Ruth, som efter 20 års forløb trækker sig tilbage.

I *Birkerød* har spejderne haft julebazar til fordel for en byggefond — det er troppens store ønske at få eget hus.

Også i *Frederiksværk* har der været julemarked for at skaffe midler til en hytte.

I øvrigt har aviserne fra alle egne af landet fortalt om julemarkeder her og hisset og mange steder har der stået „penge til hytte“ på det overskud, der er kommet ud af anstrengelserne.

I *Holstebro* har spejderne været på „månehike“ — månen var i dette tilfælde Struer og omegn.

Tåsinge trop fejrede i december sit 25 års jubilæum. Den egentlige jubilæumsdag faldt, mens spejderne var på Assenbæk Mølle-lejren. Troppen fejrede jubilæet ved en stor fest og modtog megen hyldest ved samme lejlighed.

Kronborg division har haft besøg af spej-

derchefen. — Vi gætter næppe forkert, når vi siger, at spejderne her fik lejlighed til at høre mange interessante træk fra verdenskonferencen i Japan.

Brørup-spejderne er med rette glade for tiden. De har for nylig fået eget hus sammen med de lokale drengespejdere. De får ikke bekymringer med at betale det — private og forretningsfolk i Brørup har givet pengene til det.

I *Skjern* er man meget glade for motororienteringsløb, hvilket pigespejderne benyttede sig af og for jul lavede et festligt motororienteringsløb med mange deltagere og sjove opgaver med postbude, som slet ikke var postbude og meget andet.

„Tot“ — Anne Marie Larsen, planlægningschef, bosat i *Odense*, har været de franske pigespejders gæst ved et stort stævne, hvor man bl. a. diskuterede aldersopdelingen i korpset.

I *Odder* fattedes man penge — og arrangerede et stort loppetorv med alskens muligt „ragelse“, som solgtes ved auktion.

Hvis pigespejderne i *Rudkøbing* fremtidig føler sig lidt trykket er det næppe af pladsmæssige grunde, men måske sætternisernes skyld. De har nemlig indviet et nyt lokale i trykkerbygningen på Langelands Folkeblad.

En tilfreds abonnent på *Dannevirke i Vojens* har skrevet et juledigt til pigespejderne der i anledning af deres julemarked. Det lyder:

Vi glæder os i denne tid,
snart falder julesneen hvid,
og hurtigt tiden løber.
På søndag vi til „Pauli“ går
for det er der, at man i år
de mange gaver køber.

Og så vender vi blikket mod udlandet. I *England* har man fået ny chef for spejdere i *England* og *Commonwealthlandene* — „Commonwealth Chief Commissioner“ er titlen. Miss Anstice Gibbs forlader posten efter 27 års virke og hendes afløser er mrs. Derek Parker-Bowles.

Danske spejdere får i det engelske pigespejderblad „The Guide“ en meget rosende omtale. „De har B-P-ånden i Danmark“, står der.

Seniorspejdere i den østlige del af *Kenya* har taget en stor opgave op — nemlig at holde demonstrationer rundt om i landsbyerne for kvinderne i børneopdragelse og ernæringslære. En opgave, som af den lokale befolkning hilses med stor glæde.

Om at gemme gemmesider

„Gemmesider“ er en af de nye ting, som vi gerne vil indføre i „Pigespejderne“ samtidig med det nye bladformat. Det har længe været et ønske, at vi kunne gøre noget sådant, og vi er derfor glade for den mulighed, vi nu får.

Vi er også glade for den støtte, tanken har fået hos mange af jer. I de mange breve, der kom efter opfordring til jer i Pigespejderne om at give jeres mening om bladet til kende, kom flere ind på samme tanke. Gennem besvarelserne af et spørgeskema, vi har sendt ud til troppene i fire divisioner landet over, har vi også fået klart indtryk af, at der er interesse for tanken.

De første „gemmesider“ vil vi gerne anvende til at forklare lidt nærmere, hvad tanken med dem er, og fortælle lidt om, hvordan I kan få størst mulig glæde og nytte af dem.

Som navnet iger, er siderne tænkt som sider I kan tage ud og gemme. Derfor vil I finde dem som bladets midterste sider og de vil være lige til at tage ud, uden at det øvrige blad lider skade derved.

Siderne vil få sidetal, der følger bladets sidetal, men på gemmesidernes „forside“ øverst oppe, vil I kunne læse et nummer og et årstal, der svarer til selve bladets nummer og år. De første sider vil således være nummereret sådan: „nr. 1, 1967“.

Det stof, som I vil kunne læse i „Gemmesiderne“, vil ikke komme til at handle om en bestemt emneserie, men hver gang behandle en ting, som I har brug for i det daglige arbejde — ting, som det kan være godt for jer at vide.

„Gemmesiderne“ skal ikke kun være for dem, der arbejder f. eks. med 1. classes prøven eller bare for patruljeførere — vi

skal nemlig ikke konkurrere med „Budstikken“. Stoffet skal derimod være for jer allesammen, uanset om I er nyoprykkede spirer eller I er hærdede seniorer. Det er tanken, at gemmesiderne en gang vil gennemgå et emne, som f. eks. teltet og dets pleje,

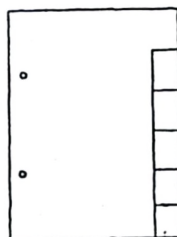

fig. 1

en anden gang vil gemmesiderne indeholde en række ideer til at lære morsesystemet efter.

Når emnevalget bliver så forskelligt, vil det være en stor fordel for jer at lave en samlemappe til gemmesiderne.

Den letteste måde at lave en samlemappe på er at købe et ringbind med skilleblade til — der normalt 5 stk. skilleblade i et bundt til et ringbind. Skillebladene er forsynet med et „fremspring“, hvor man kan skrive på. Når bladene sættes rigtigt ind, står skillebladene fremspring i rækkefølge, så man hurtigt kan finde det, man ønsker.

Skilleblade

Hvis man ikke vil købe skillebladene, kan man selv lave dem af karton. Derved bliver det muligt at få flere end de fem, der normalt hører med. Hvis I f. eks. skal lave syv skillekort, klipper I et stykke karton til, så det passer til ringbindets størrelse. I kanten på den lange led og ca. 1,5 cm

inde tegner I en streg. Den nye kant I nu har fået frem, deler I i syv lige store stykker. Dette skilleblad bruger I nu som mål for de næste (fig. 1). På det spillekort, der skal sidde forrest klippes en tilsvarende kant nu fra indtil den sidste syvendedel. Den får „lov“ til at blive siddende. På blad nr. 2 klipper I kanten fra, sådan at to syvendeledeles. Det blad, I brugte som mål, bliver nu

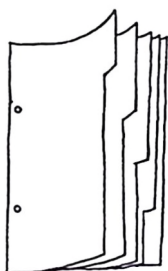

fig. 2

bliver tre syvendelede tilbage og så fremdeles. Det blad, I brugte som mål, bliver nu det sidste skilleblad i samlingen (fig. 2).

Selvgjort

Da, det altid er en vis tilfredsstillelse at lave sine ting selv, kan vi også fortælle jer, hvordan I på en let og billig måde kan lave jeres egen samlemappe.

I skal bruge let karton til skilleblade og lave dem på samme måde som omtalt ovenfor.

Desuden skal der anvendes to stykker meget kraftigt pap. De to stykker skæres til, så de på de tre sider (de to korte og den ene lange) er 1 cm bredere end gemmesidernes format. (For at gemmesiderne ikke skal krølle i kanten).

På den lange led finder I midten og måler derefter 4 cm fra midten, såvel opad som nedad. De to punkter, I nu når til, er midten af de to huller, I nu skal bore i papstykket. Når der på denne måde bliver 8 cm mellem hullerne er det ingen tilfældighed. På hullermaskiner er der nemlig 8 cm — målt fra hulmidte til hulmidte — mel-

lem hullerne, og det er praktisk, at der er den samme afstand, hvis I gør brug af en hullermaskine senere, når gemmesiderne skal

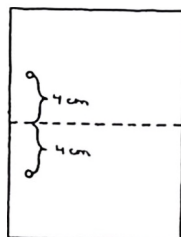

fig. 3

sættes ind. Hullerne bores ca. $\frac{1}{2}$ cm inde. (fig. 3)

På tilsvarende måde bores der huller i det andet papstykke og i skillebladene. Et kraftigt stykke båndel skal nu trækkes igennem papstykkerne og skillebladene, begynd ved det stykke pap, der skal udgøre samlemappens bagside, træk båndet gennem papstykke, skilleblade og „for“-papstykket i den ene side og gentag nummeret med den anden bændelende gennem den anden

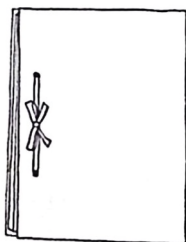

fig. 4

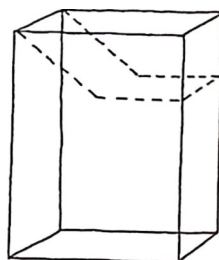

fig. 5

side. På mappens forside bindes enderne sammen. (fig. 4)

Samlemappens forside kan nu dekorerer på festlig måde. — Vi kan lige for en ordens skyld tilføje, at samme fremgangsmåde kan tages i anvendelse, når „Pigespejderen“ skal samles årgangsvis.

Havregrynsæsken

Samlekassen af den tomme havregryns-kasse kan forresten også komme til ære og

værdighed her. Systemet kender I. Også her må I anvende skillebladene — men i stedet for fremspringene på den lodrette led, skal de nu have fremspringene på den vandrette led — på samme måde, som I kender det fra kartotekskasserne på biblioteket. (fig. 5 og 6)

Når vi er nået så langt, har vi grundlaget for at lave systemet. Det vigtigste i sy-

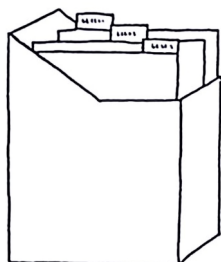

fig. 6

stemet er at få lavet „inddelingen“. Det er det, vi skal bruge skillebladene til.

Teksten

På skillebladenes „fremspring“ er der nu plads til at skrive en kort tekst, der fortæller om, hvad der gemmer sig bag netop dette bestemte skilleblad. Da vi ikke kan have et skilleblad for hver enkelt gemmeside, må vi dele stoffet op i forskellige områder, og samle de gemmesider, der vedrører dette område herunder. (fig. 7)

Lad os først skrive „Lejrspot“ på et skilleblad og bag dette gemme alt, hvad der vedrører lejrspot. På et andet kort skrives „Orientering“, på et tredje „Forstehjælp“, på et fjerde „Korpset“, på et femte „Internationalt“, på et sjette „Knob“ og på et syvende „Morse“. Hvis I har lavet flere skillekort, så lad dem foreløbig stå uden tekst på.

Når I skriver på skillebladene er det nødvendigt at tænke på den rækkefølge, de skal sidde i samlemappen. Der skal altid skrives på den nederste del af fremspringet, så man kan læse teksten straks, når samlemappens forside er lukket op. (fig. 8 og 9)

Til andre formål

Samlemappen kan også bruges til andre ideer end dem I får gennem „gemmesiderne“. Ved patruljemøder og tropsmøder får I ofte gode ideer, som I gerne vil gemme,

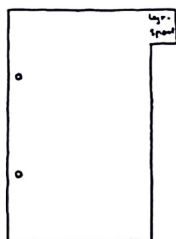

fig. 7

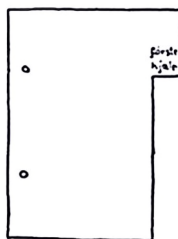

fig. 8

eller I får anvisninger på, hvordan een ting skal gøres. Skriv ideen eller anvisningen ned og gem dem i samlemappen, så I har det hele samlet.

Det vil tage lidt tid at lave sådan et system, men I vil blive glade for det og få megen gavn deraf, når det først er gjort. I bliver fri for at stove hele huset igennem og lede efter et ganske bestemt blad, som I bestemt mente, at I havde lagt der eller der. Ind i samlemappen — det tager så kort tid i forhold til den tid, der ellers bruges til at

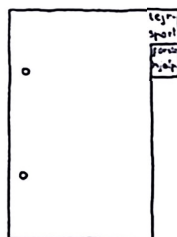

fig. 9

lede hele huset igennem — og så er det forresten også en god fornemmelse, man har, når man ved, at der er orden i tingene. — God fornøjelse med samlemappen og med de kommende gemmesider

Depotet har iøvrigt fået et meget nydeligt ringbind til gemmesider, „Budstikken“, blade etc.

SE HER!

indbydelse til alle fuglepatruljer i Norden

Kære svaler, lærker, spætter, musvitter, viber, spurve, glenter, ørne m. v.

Alle patruljer i Det Danske Pigespejderkorps, som har fuglenavne, indbydes hermed til at være med i en stor fællesnordisk patruljekonkurrence. Opfordringen er udgået til alle fuglepatruljer, drenge- som pige-patruljer i Norge, Sverige, Finland og Danmark.

Konkurrencen går ud på at finde den fuglepatrulje, der kan skrive, tegne, fotografere, modellere, klippe bedst om sig selv!

I første række findes vinderen inden for vort korps. Det bedste bidrag fra vort korps går sammen med de bedste indlæg fra de tre andre korps til den nordiske finale sammen med de bedste bidrag fra Norge, Sverige, Finland. Store præmier venter på nordisk basis – og gode præmier venter det bedste indlæg fra vort korps.

Kort sagt:

Hvor sidder den fuglepatrulje i korpset, som på festligste og bedste måde kan præsentere sig selv, fortælle om hvorfor den hedder, som den hedder, beskrive patruljemotto, patruljetraditioner, knippelfine oplevelser og særlige kendetegn.

Skriv og illustrer det – det skrevne må ikke være for langt, til gengæld er der ikke grænser for den opfindsomhed I må lægge for dagen, når det gælder illustrationerne. Tegn, fotografer, modeller, „silhuetklip“ jer selv.

Bidragene fra vort korps sendes inden 1. maj til Pigespejdernes redaktion, Erantisvej 21, Svinninge Sj. 1. præmien for bedste bidrag fra vort korps er et gavekort på 50,- til depotet. Vi håber på mange bidrag!

MIN MENING ...

Og lad os
også høre
din mening!

Kære spejderkammerater.

Jeg sidder her på mit værelse, godt og lunt inden døre, men ude går folk med kolde næser og blårode kinder, og dér kan det mærkes, at vi har vinter. Jeg godter mig, men kun et øjeblik, for tankerne går mod nytårsparaden imorgen, unægtelig et meget ubehageligt emne.

Om jeg ikke kan lide parader? Jo, det kan jeg da rigtignok! — men helst om foråret. Jeg ved ikke, hvem der har fundet på, at så mange piger og drenge skal trække i en iskold uniform og marchere rundt i gaderne her midt om vinteren, men jeg synes, at det er en dårlig idé!

— Det er vel ikke for at efterligne soldaterne??? Nej, det må I ikke sige, så skammer jeg mig både over jer og mig selv!! — Ganske vist lader vi gerne skinne igennem, at vi „ikke er spejdere for ingenting“, og selvfølgelig går vi ikke af vejen for vanskeligheder! Men at gå så længe i den reglementerede uniform en iskold dag som denne, hvor det fryser mere end to grader, det er der ingen sport i, det er jo ligefrem usundt!!! Og tænk så iøvrigt, hvis I kan få „tankevirksomheden“ tøet op i kulden, på den stakkels fanebærer! Det er så sandelig ingen spøg, at gå rundt i flere timer uden at kunne bevæge den ene arm mere end fem centimeter ad gangen; det ser heller ikke videre pænt ud, hvis man pludselig giver sig til at svinge med arme og ben og trampe i jorden for at få blodomløbet igang igen, og jeg tror, at man enten ville få et par strenge blikke fra „øvre myndighed“ og dermed en advarsel, eller simpelthen ville blive „afskediget“, hvis det hændte mere end een gang.

Jeg kan ærligt talt ikke forstå, at det skulle være nødvendigt netop at fejre nytåret på den mest umenneskelige og mest

ubehagelige måde!! Hvorfor ikke hellere holde en fest, et møde eller hvad I vil, blot det er INDENDØRS!! Det må da kunne lade sig ordne — med lidt velvilje og lidt forståelse fra „højere sæde“ ganske vist, men den har man vel også der, ikke? — eller er man stadig i traditionen, skønt den går imod al omtanke og sund fornuft??? Nej, vi tror det første, vi vil stole på, at vor alarm vil blive hørt og dens berettigelse overvejet — for vi er jo mange af samme mening, eller er vi ikke? Hvis du, kære læser, er vildt uenig med mig, så sæt dig ned og skriv til „Pigespejderne“ og giv udtryk for din harme!! Skriv også hvis vi er enige! Lad os få en diskussion igang om dette, det er tiltrængt!!!

En ting er der lige at tilføje til denne min „omvæltlingsplan“ af spejdernes nytårsfejring. Der er sikkeret flere, der vil spørge: „Jamen, hvad så med paraden, den har da en egen charme, som vi ikke vil gå glip af!“ — og det er jeg helt enig med jer i. Men kunne den ikke placeres på et andet tidspunkt af året end netop i den koldeste tid? Hvad med at fejre forårets komme? Der har vi jo Sct. Georgsparaden, vil nogen sige; ja, det er rigtigt nok, men gør det så meget? Såvidt jeg ved, fejres Sct. Georg af hvert korps for sig langt de fleste steder. I hvert fald synes jeg, at vi må bort fra en udendørs parade på denne årstid. Bliver vi først enige om det, må det nok kunne lykkes at erstatte paraden med et andet festligt arrangement og eventuelt at finde frem til en ny og mere passende dato for en parade!!

Dette var blot et forslag — og et spørgsmål. Jeg vil gerne høre jeres mening, måske har I helt andre og meget bedre ideer?

Med spejderhilsen,

Mette — fanebærer i 1. Haderslev Trop.

PATRULJEN FLAMMEN

Som aflosning for „Patruljehjørnet“ vil vi i stedet i den kommende tid få lejlighed til at følge livet i patruljen „Flammen“, en helt ny patrulje på seks, fire oprykkede ivrige spirer og patruljeføreren Kirsten og patruljeassistent Marianne.

Kirsten og Marianne var sammen mange gange før patruljens første møde for at snakke sammen om, hvordan de bedst skulle gribe arbejdet an. Deres tropsfører hjalp dem med at lave samlemapper med gode ideer til ture og møder, og hun understregede for dem, at det var meget vigtigt, at de altid var godt forberedte. Hun fortalte dem om og viste dem „Kort og godt-metoden“, så de forstod, hvor rart det var for dem altid at have de ting, de skulle bruge parate, og kunne forklare spejderne de forskellige ting på en klar og god måde.

Det første møde skulle holdes den første tirsdag efter nytårsparaden. Kirsten bød de nye spejdere velkommen i patruljen. Spejderne var glade for navnet „Flammen“ og ved det næste møde skulle de snakke om, hvordan patruljens stander skulle se ud. Patruljens medlemmer skulle også have navne, og den mindste af spirerne — Lone — foreslog, at Kirsten skulle hedde „Lue“ og Marianne „Luma“. Det var alle med på. Lone selv kom til at hedde „Lulo“, mens Lise fik navnet „Louise“, Pia var det svært at finde på et lue-navn til, men til sidst enedes alle om, at hun skulle hedde „Lupin“, og Anette blev „døbt“ Luan.

Lue sagde herefter, at i enhver ordentlig patrulje fordelte man rollerne mellem sig. Derefter vedtog patruljen, at Luan, som var dygtig til at regne, skulle være kasserer, mens Luise blev materielforvalter —

de skulle passe pengeskassen og patruljens materiale, når patruljen fik noget af den slags — Lupin blev arkivar og fik til opgave at sørge for, at der var orden i patruljens papirer, bøger, og hvad der skulle gemmes. Lulo blev sekretær og skulle sørge for, at dagbogen — den havde de fået af troppen — altid blev ført.

Lue og Luma havde forudset, at de første gang ikke nåede så vidt, men de havde forberedt et par små ting til patruljen. Luma havde hjemmefra tegnet forskellige springstegn og af piberensere og valnøddeskal-ler lavet andre. Dem forklarede hun nu patruljen. Imens forberedte Lue en lille kims-leg. Hun havde på et stort stykke karton tegnet en sekskantet stjerne og klippet den ud. I hver stjernespid anbragte hun nu en lille kvist — der var seks forskellige —. Patruljens medlemmer skulle nu iagttage stjernen og bagefter tegne den med de forskellige kviste anbragt i rigtig rækkefølge.

Imens var Luma listet udenfor lokalet til den lille have, der hørte til tropshuset, og herude lagde hun nu tre forskellige springstegn og udlagde tre poster — tre æggeskaller med en lille hilsen inden i.

Da kimslegen var færdig, sendte Lue de fire ud til Luma, og der gik højst fem minutter, før alle tre poster var fundet. Ved post 1 lød beskeden: „Bogstavet „I“ er i morsealfabetet to prikker“. Ved post 2 så beskeden sådan ud: „Bogstavet „S“ er i morsealfabetet tre prikker“ og ved post 3 lød opgaven: „Hvordan ser ordet „si“ ud, skrevet med morsetegn“. Alle klarede den, bortset fra Lulo, som skrev „Is“ i stedet for, hvilket hun naturligvis måtte høre meget for den vinter.

PÅ UDENLANDSFART I EFTERÅRSFERIEN

— En udenlandsfart! Det lyder vældig spændende for piger i alderen fra 14—18 år. Jeg var blandt 20 andre piger fra hele landet rejst til Colleruphus på Sjælland for at være med på en sådan „udenlandsfart“. „Farten“ varede 4 dage i efterårsferien. Den var meget udbytterig for os alle, og den var samtidig meget fornøjelig.

Før vi tog hjemmefra, skulle vi to og to lave et foredrag, og emnerne var naturligvis forskellige. F. eks. „Thinking day“, „Juliette Low“, „Spejderliv i D.D.P.“ osv. i den dur. På Colleruphus skulle vi så fremstille foredraget for de øvrige deltagere, hvorefter man blev kritiseret af en fører.

Efter morgenparade og morgenmad havde vi naturligvis forskelligt husligt arbejde, der skulle udføres først. Vi var delt i fem patruljer under hele lejren, og arbejdet gik på skift mellem patruljerne. Hver dag havde vi 6 instruktionstimer. Lyder det slemt? Det var det imidlertid ikke, fordi lederne forstod at gøre det levende og interessant. Vi fik bl. a. fortalt om de fire samlingssteder, Our Chalet, Sangam, Our Cabana og Olave House, og så i læssevis af lysbilleder, især fra Our Chalet, hvor Løyer, vor leder, har været adskillige gange. Det var virkelig levende at høre og se om ting, vi spejdere jo så ofte taler om, men alligevel ikke rigtig kender noget til.

Efter middagen havde vi fritid, hvor vi dels var ude, dels sad inde og arbejdede videre med stoffet. Når vi kom hjem, lærte vi sædvanligvis forskellige lege og spil både til brug i patruljer og også egnet for mange spejdere i en hel trop. Disse spil prøvede vi selv og fik dem virkelig indøvet, bagefter skrev vi dem ned. Andre dage fik vi spændende internationale opgaver, som vi skulle løse patruljevís. Alle spil og lege var selvfølgelig mest internationalt betonet, da det jo var en international træning.

Efter eftermiddagsteen var det blevet tilpas mørkt til, at vi kunne se lysbilleder. Det var vældig interessant at se de mange herlige steder f. eks. fra Frankrig og England,

og vores lyst til at komme ud blev i høj grad stimuleret.

Vi lærte også, hvad man kan gøre for at virke internationalt i patrulje og trop. Det var også en selvstændig opgave, og vi lærte af hinanden.

Underholdning er noget, man tit får brug for, og til det formål fik vi også adskillige eksempler.

Det var også interessant at høre, hvordan FN er opbygget, lære noget mere om W. A. G. G. S., og høre om verdenskontoret.

Om aftenen havde vi det ikke mindre sjovt og hyggeligt. Vi dansede folkedanse, lærte en mængde gode sange og gjorde ellers næsten, hvad vi gerne ville.

En aften var vi „Jorden rundt“, dvs. at vi så lysbilleder fra alle mulige lande og fik fortalt om dem. Den næste aften var vi „Kloden rundt“, hvilket vi ikke syntes, der kunne være stor forskel på, men det var der, idet det den foregående aften havde været forererne, der virkede, men denne aften var det os selv. Vi blev inddelt i 5 hold på 6, bestående af to fra tre patruljer og kom rundt på fem forskellige poster, når posten var klar, fik vi med det samme at vide, hvilken af de 3 patruljer, der havde vundet, så vi senere kunne se, hvilken patrulje, der havde flest 1. præmier. Posterne bestod i forskellige prøver: såsom at bestemme hvad nogle postkort forestillede og fra hvilket land de var, bestemme fra hvilket land forskellige ting var. På en tredje post var der lysbilleder fra forskellige steder i Danmark, disse steder skulle navngives, på en fjerde post skulle vi bestemme sangen fra forskellige brudstykker, og endelig var der en spændende overraskelsespost.

Efter en sådan efterårsferie får man rigtig lyst til at arbejde videre med internationalt stof, dels i form af duelighedstegn og dels bare læse og lave, hvad man særlig interesserer sig for. Jeg kan ikke anbefale jer nok at komme på sådan en træning, det var sandelig en herlig efterårsferie, der ikke kunne have været udnyttet bedre.

Bente og Kirsten Pelle.

»Småtterier«

To smådrengene stod og så på en udenlandsk bil med kendsbogstavet D.

— Hvad betyder D?, spurgte den ene.

— Dyckland, selvfølgelig, sagde den anden.

— Nå, sagde den første, det kan vel også betyde Dorbrittanien.

☆ ☆ ☆

— Hvad skal du have, min lille ven, spurgte apotekeren.

— For 25 øre natriumporthoklometanitrodiæthybenzylparadiamedotrifenylkarninondizulfid!

— Ja, så gerne, svarede apotekeren, og pakkede det ind.

— Det skal skrives til lensgreve, stamhusbesidder, viceadmiral Mågenflet-Sølvskjold de la Bagenkop-Jensen.

— Hm, mumlede apotekeren. Du kan hilse fra mig og sige, at det er en foræring.

— Og forstår De så lille dame, sagde sømanden og vendte skråen, så skred jeg jo lige så stille ud over rælingen og ned i vandet, og i det samme kom der en haj og bed sig fast i mit ben.

— Jamen, det var dog frygteligt. Hvad i alverden gjorde De så?

— Lille dame. Jeg har det princip ikke at diskutere med hajer, så jeg lod ham simpelt hen beholde det.

☆ ☆ ☆

Vej strengt — og giv så
søg havn — og bliv så
tænk ret — og skriv så
gør gavn — og driv så!

(Chr. Winther, 1872)

☆ ☆ ☆

— Hvordan i alverden kan det være, at Deres hund logrer lodret i stedet for sidelæns, som alle andre hunde?

— Jo, vi har boet i telt hele sommeren!

TEGNEREN THORA TRILLES THINKA-TEGNESERIE

Din hilsen den 22.

Hvorfor ikke gøre din hilsen til spejderkammerater nær og fjern på Thinkingday lidt mere festlig i år.

Hvis din kammerat bor i udlandet, hvorfor så ikke lave din hilsen som et trekløver og på forsiden skrive, hvad vort korps hedder, hvad vort emblem er og motto, hvor mange spejdere vi er, hvad din patrulje hedder osv. Anbring dem dekorativt på trekløverets forside og skriv din hilsen på bagsiden.

Bor din kammerat i indlandet, så lav et festligt kort med klip af billeder af lokale seværdigheder.

Min yndlingsbog

„Læsehesten“ hed denne rubrik tidligere, men vi syntes, at lidt forandring måske kunne fryde her. Derfor opfordrer vi jer til fortsat at indsende anmeldelser på bøger, I synes særlig godt om og som I synes, at andre burde høre om. Kort sagt — på akkurat samme måde som hidtil. Indlægget sendes til Pigespejdernes redaktion, Erantisvej 21, Svinninge Sj.

Patruljestafetten

Den er ikke gået ud i den blå luft efter ændringen af „Pigespejderne“, men på grund af stofrigeligheden må vi vente med at bringe indlægget fra „Tomaterne“ i Nexø til næste gang.

Pladevenderen

Under denne rubrik indbyder vi jer til at indsende en omtale — en anmeldelse — af en gramfonplade, I holder meget af. Vi udstikker ikke bestemte retningslinier for, hvilken slags musik, pladen skal indeholde, og vi tilsigter ikke på nogen måde at tage konkurrencen op med radioens udsendelse „Ugens Top-Tyve“. Der kan vi af gode trykkegrunde ikke være med. Alligevel er vi overbevidste om, at mange af jer har en yndlingsplade, som I gerne — kort — vil fortælle om.

Send derfor jeres bidrag ind til „Pigespejderne“'s redaktion, Erantisvej 21, Svinninge Sj., snarest.

Det meddeles..

JULEKONKURRENCE

Løsningen på julekoden var: God jul — et resultat, som over måde mange nåede frem til.

Der er udtrukket tre vindere blandt de mange rigtige løsninger. Bogpræmier er afsendt til de tre vindere:

Inge-Lise Jorgensen,
Østergade 34, Rudkøbing.

Annette G. Jorgensen,
Stationsvej 148, 1', Virum.

Hanne Kræfting,
Søndergade 28, Farso.

Vi siger tak for de mange løsninger og håber, at mange fortsat har lyst til at være med, når næste konkurrence byder sig.

REGISTER

Der er nu udarbejdet register for „Pigespejderne“ i 1965 og 1966 — de to årgange, som normalt „følges ad“ i indbindingen. Registret kan fås ved henvendelse til korpskontoret, Lundsgade 6, København Ø, snarest. Frankeret svarkuvert vedlægges. Vi tilråder snarlig henvendelse, da der kun er trykt et begrænset oplag.

SÅ MANGE ER VI

Vi er blevet flere i det forløbne år. Korpskontoret har lavet en opgørelse over, hvor mange vi var den 1. oktober 1966, og resultatet er blevet, at vi har fulgt den fremgangslinie, der har været de sidste år. Vi er nu 22.310.

I 1965 var vi 22.250. Vi „fordeler os“ på 11 distrikter, 63 divisioner, 374 blåmejseflokk, 410 troppe og 60 seniorgrupper. I årets løb er der oprettet flere nye troppe og flokke.

I jeres prøver er et punkt, der hedder „kende det omtrentlige spejdertal“ — det nøjagtige spejdertal er pr. 1. okt. 12.492. Dertil kommer så blåmejser, spirer, seniorer kløverspejdere, førere o.s.v.

HÆGNÆS

Den nye division på Østfyn har nu fået navnet „Hægnæs division“. — Navnet Hægnæs er et gammelt navn for halvøen Hinds-holm.

I KJELLERUP

har man en meget dygtig blåmejse — nej vi skal nu sige spejder, for Karen Søgren blev den 10. oktober oprykket som spejder. Når Karen kommer frem i Pigespejderne skyldes det ganske simpelt, at hun ikke alene klarede alle 3 stjerneprøver og alle duelligheds-tegn meget samvittighedsfuldt — og sluttede af med at klare svømmeprøven fint også. Og samtidig kan det tilføjes, at hun har været en meget hjælpsom kammerat over for sine blåmejse-kammerater og flokfører. — I Kjellerup er man med rette meget stolte af Karen — vi håber, Karen nu får mange gode år som spejder.

ORKESTERSTÆVNE I ÅRHUS

I efterårsferien var Århus-divisionernes March- og Harmoniorkester initiativtagere til et stort orkesterstævne i Århus. Vi har fået to referater fra stævnet — og i det følgende får I lejlighed til at læse uddrag af dem begge.

„Da et sådant stævne var det første af sin art, i hvert fald for de blå pigespejders vedkommende, var der måske ikke så mange deltagere, men vi havde i hvert fald ikke regnet med, at vi kunne samle ca. 200 spejdere fra hele landet. I begyndelsen vidste vi ikke, hvor stævnet skulle holdes, men da de egentlige initiativtagere, vores leder Ebba Hartmann og vores divisionschef Else Hørlyck, også kaldet Hølle, begge er lærerinder på Rosenvangsskolen, spurgte de, om vi måtte tage skolen i besiddelse de første 4 dage af efterårsferien. Vi fik denne bevilgning“.

„I løbet af lørdagen (15. okt.) ankom de spilleglade blå pigespejdere fra hele landet. De blev indkvarteret henholdsvis i Kloverhytten og hos Århus-spejdere.

Næste morgen kl. 10 blev stævnet åbnet. Nu kom det spændende øjeblik. Hver deltager havde i forvejen fået forskellige marcher og musikstykker tilsendt, som vi nu skulle spille sammen — havde vi øvet i samme tempo? o.s.v. Hele søndagen gik med sammentale — dog med afbrydelse til spisning. Om aftenen hyggede vi os sammen med sang og lysbilleder.

Alle dagene gik dog ikke med at spille.

Mandag formiddag havde vi fri til at kikke på seværdigheder, bl. a. Den gamle By“.

„Tirsdag var stævnets højdepunkt. Om formiddagen havde vi marchøvelser og generalprøve i aulaen til aftenens koncert og om eftermiddagen marcherede vi gennem byen“.

„Efter middag begav de forskellige orkestre sig til tre forskellige steder i byen. Herfra skulle hver orkestergruppe marchere til et andet sted og herfra marcherede vi samlet til Rosenvangsskolen“.

„Om aftenen var alle spejdere i blå sportsstrømper, hvide handsker og med en gallasløjfe. Selve koncerten gik vældigt fint og efter, at det sidste orkester havde spillet, fik Ebba og Hølle selvfølgelig både blomster og gaver og et BRAVO fra alle spejderne, som tak for de dejlige dage vi havde haft sammen.

Da klokken var 22, og stævnet var slut, forlod 200 spejdere skolen efter nogle dejlige dage, hvor de havde lært en masse, og alle med den samme tanke, at dette måtte kunne gøres om til næste år“.

Stævnets slagsang:

Lad os nu sjunge og være fro.

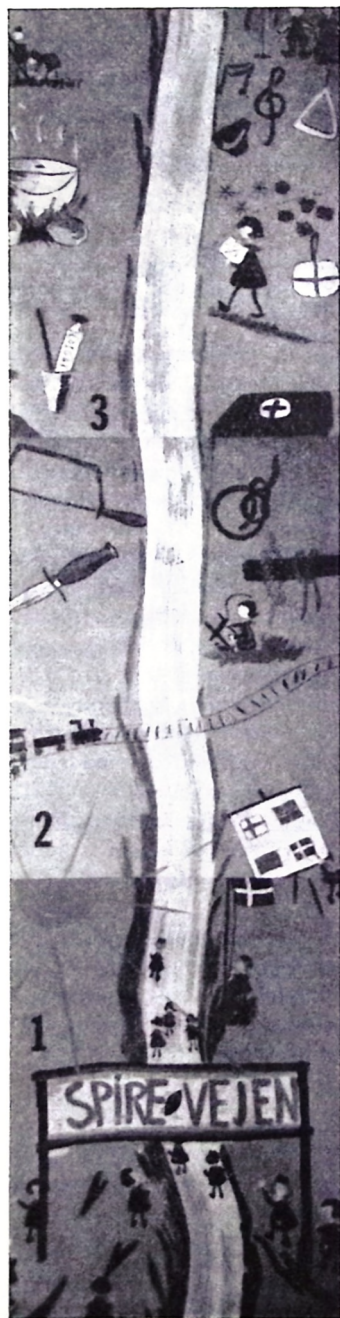
Tiden er kostbar, det ved vi jo.

∴ Alvor og gammen binder os sammen,
samværet styrker vor kraft og vor tro ∴

Referaterne skyldes

*Elsebeth Buchwald, Elisabeth Krog
og Jytte Thorndahl*

★ ★ ★ VORES

Hallo spejdere!

Er I med på det nye? Er jeres trop med til at arbejde med de moderniserede klasseprøver? Har I set den grønne ruteskitse, der viser de nye veje? Har I købt eller læst den lille grønne prøvebog med de festlige tegninger? og har jeres patruljefører anskaffet vejledningen til de nye klasseprøver?

Sikke en masse spørgsmål, men grunden til at vi stiller jer alle disse, er, at der endnu ikke har været skrevet om „Nye Veje“ i „Pigespejderne“, det har kun været omtalt i jeres førers blad. Vi ved at mange allerede har stiftet bekendtskab med det nye, og det er vi naturligvis meget glade for, men da de ændrede prøver kun er et forslag, der skal prøvekøres i 2 år, så vil vi gerne have så mange som muligt med – jo flere der samler erfaringer, jo bedre kan vi i fællesskab finde frem til det rigtige arbejdsstof, og derfor vil vi også gerne høre hvad du mener.

Men nu vil vi vise jer vores „tegneserie“, der fortæller lidt om de nye ting som er kommet i prøvestoffet. Først, må vi fortælle jer, at der er kommet et helt nyt led, som vi kalder „Spirerne“, det er 3'die års blåmejser, som i en selvstændig gruppe kan få lov at arbejde med en særlig prøve, der hedder spireprøven. Det er slet ikke så lidt der kræves af en „Spirer“, men se selv efter hvad der forlanges. I „tegneserien“ (fig. 1-3) vil I se hvilke ting der bl. a. er overført fra 3. klasse prøven til Spireprøven. De skal kunne:

hejse og nedhale et flag

kende de nordiske flag og nationalsangenes

1. vers

vide hvordan man opfører sig, når man rejser, kunne benytte telefon og finde telefonnumre,

NYE VEJE ★

kende forskellige knob og kunne bruge kniv
og goliatsav
sy en lejråls pude
kunne lidt førstehjælp og
være ven med naturen

kende sundhedsregler, kunne vandre og sidst
men ikke mindst skal de have prøvet at ligge
i teltlejr, nogle få dage

Rytmik, sang og dramatik er også lagt ind i
prøven og endelig skal de lære lidt om spej-
derlov og løfte, så de ved hvad de går ind til
den dag de aflægger deres spejderløfte

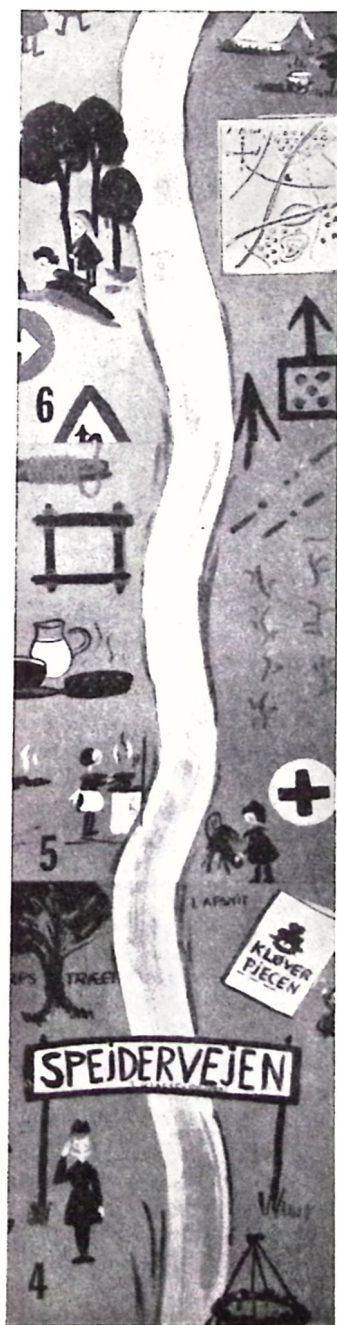
Spiren som nu rykker op i troppen og har ta-
get Spireprøven er nu godt rustet til at tage
del i patruljens arbejde. Hun har bedre kend-
skab til det, som venter hende som spejder, og
derfor bliver hun til større hjælp for patruljen
end tidligere.

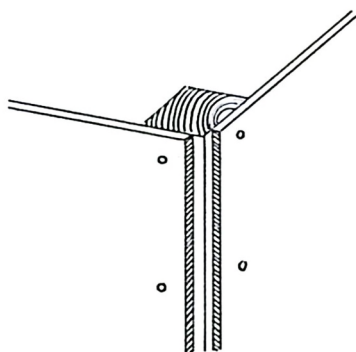
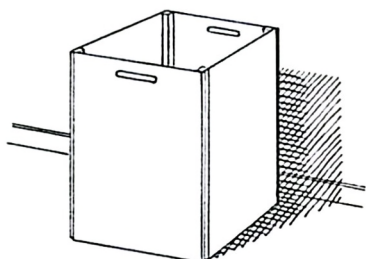
Ved at følge „tegneserien“ kan I nu se at spi-
rerne går gennem porten ind på spejdervejen,
(fig. 4-6) og så er det 3'die klasse prøven det
gælder. Vi vil ikke her fortælle jer om alle de
nye og spændende ting, der er kommet i denne
prøve, men derimod henvise jer til „tegneseri-
en“, og kravene til denne prøve ser I bedst i den
nye prøvebog.

I næste nummer af „Pigespejderne“ vil vi
fortælle jer om 2. og 1. klasse prøverne, og så
har I forhåbentlig til den tid selv erhvervet ma-
terialet til de nye prøver. Husk det er stadig kun
et forslag – ingen kan eller skal tvinges til at ar-
bejde med det nye, men vi tror, at også I vil sy-
nes om, at være med til at bestemme hvordan
prøverne fremover skal være.

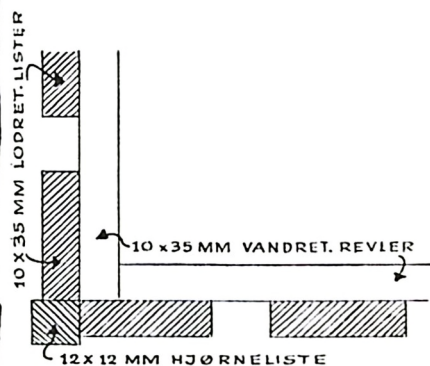
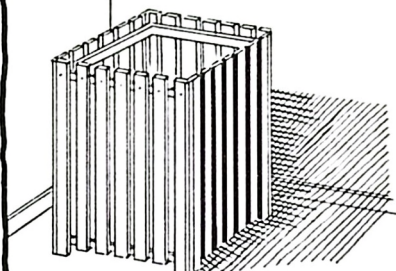
Med venlig hilsen – og på glad gensyn

Nete og Ane-Lise.

HJØRNESAMLING

HJØRNESAMLING

Verdens papirforbrug stiger og stiger. Noget af alt dette papir har man meget glæde af (bl. a. „Pigespejderne“), og meget kastes bort. Til at opsamle det første bruges mest en bogreol, til det sidste er papirkurven uundværlig. Såfremt du har mest af det sidste, er her en anvisning på, hvordan du hurtigt og nemt kan lave sådan papirkurv.

Her er vist 2 typer — en lukket og en åben — så kan du vælge netop den, der passer til dit papiraffald.

Den lukkede udføres af fire lige store stykker masonite eller 4 mm krydsfinér, 24×35 cm. I 2 af disse udskæres mere eller mindre kunstfærdigt 2 huller som håndtag. Papirkurven samles ved hjælp af 4 stk.

20×20 mm ($1'' \times 1''$) hjørnelister. Bunden er ligeledes en masonite- eller krydsfinérplade, som tilpasses det øvrige. Mere end 2–3 kr. kan dette ikke koste dig.

Den anden type er mere beregnet for hobbyfyren, der kan lide at arbejde med træ. Der er en del arbejde med den, men den ser rigtig pæn ud, når den er færdig. Den består af 10×35 mm lodrette lister, der samles på 2 vandrette revler af samme dimension. Bunden er en krydsfinérplade.

Begge typer kan males eller gives klar lak, eftersom det passer ind i møblementet.

Nogle vil straks finde på at klistre diverse popidoler udenpå papirkurven, men — lad dem bare det.

Sådan laves det

Stenmosaik

Stenmosaik hører til en af de mange sjove hobbybeskæftigelser, du med fordel kan give dig i kast med. Beskrivelsen af fremgangsmåden ved stenmosaik-arbejde er den første af en serie om hobby-arbejder, som du vil kunne læse i „Pigespejderne“. Serien er en serie, vi har fælles med KFUK-spejderne, og den flittige forfatter af serien er KFUK-spejderbladets redaktør, fru Ellen Molin Jacobsen.

Men nu til stenmosaik-arbejdet:

Saml en del kønne sten sammen (billede 1). Prøv at lægge dem i vand, så du rigtigt kan se deres farver. Fordel stenene, som de hører sammen i farver og størrelser.

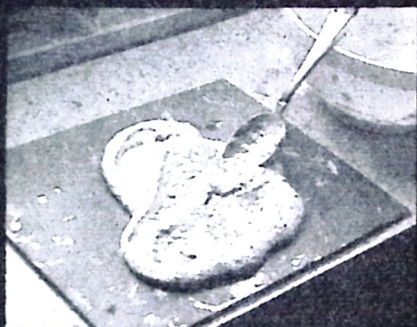
På en hård plade smører du cement eller andet materiale (til at lægge fliser op i). Forinden har du dog tegnet en kant, hvortil du skal smøre bindemassen (billede 2). Fordel nu de våde sten i cement-massen, så farver og størrelser harmonerer smukt sammen. (billede 3).

Mosaikken skal nu tørre et par dage, og derefter kober du en klump bivoks på apoteket. Den river du på et råkostjern og blander det hele op med terpentin, indtil det bliver en lind masse — som tynd grød.

Med en pensel smører du vokset ud over alle sten, og du vil se, at stenene får samme farve, som de lå i vand.

Til sidst kan du lave en ramme om det hele og hænge den op — inde eller ude — den er vejrbestandig. (billede 4).

God fornøjelse!

Kupon til postboxen

sendes til postboxsekretær fru Margaretha Enggard, Ellegårdsvej 71, Gentofte.

Indsendt den _____ Postbox nr. _____

Jeg ønsker gennem DDP's postbox kontakt med en spejderkammerat fra

(land) evt.....

Mit navn er

Adresse

.....

.....

Skoleklasse el. beskæftigelse

.....

.....

..... Alder

Jeg kan skrive og forstå følgende sprog:

Jeg har i forvejen gennem postboxen fået adresser på pigespejdere i (lande)

Vedlagt følger kr. 150 i frimærker.

POSTBOX

Kære postboxvenner!

Denne gang er der mange tilbud — se engang, måske var der et tilbud til dig.

Argentina — spejdere 13, 16 og 17 år, plus en fører.

Australien — nogle spejdere på 12 år.

England — en TA, 22 år.

Grækenland — en blind, engelskskrivende fører, 25 år, flere franskskrivende spejdere 14–16 år.

1 franskskrivende græsk spejder, 15 år og 1 italienskskrivende græsk spejder 14 år, begge for tiden boende i Libyen.

Holland — en spejder 13 år.

Skotland — en fører, 20 år.

Sydafrika — en blåmejseflok, flere spejdere 10–13 år.

Tyskland — en 22-årig kløverfører, flere spejdere 10–13 år.

USA — en blåmejsefører, mange spejdere 14–16 år.

Venlig hilsen

Mummy.

Japansk dukkefest

(fortsat fra side 3)

bitte spejl kunne også findes. Der er porcelænskrukker med små blomstrende fersken-træer, og undertiden bruges udtrykket „ferskenfesten“ om denne specielle dukkefest.

Første gang en lille pige oplever 3. marts får hun sine første dukker med tilbehør og samler efterhånden dukker til sin opstilling. Der bliver gjort meget ud af denne dag. Alle stormagasiner sælger udstyr og dukker, de små piger laver riskager som farves grønne, og sød, hvid sake (shirozake), og på

trappen sætter man også småbitte skåle med konfekt i form af fisk, frugt, og urter alt smukt dekoreret. — Disse specielle lækkerier bruges kun i forbindelse med dukkefesten.

I dag kan man også finde andre dukker på trappen foruden de traditionelle, f. eks. smukt pyntede dukker i dansestilling, de tidligere nævnte „sidste-skrig-dukke“, eller en elsket moderne dukke.

Selve festen fejres ved at de små piger, eventuelt med andre småpiger som gæster, sammen med familiens kvindelige medlemmer holder selskab, og serveringen foregår ved et bord, som anbringes foran dukkeopstillingen.

Thinking day...

HUSK! Depotet har bøger og pjecer med alle de oplysninger, du skal bruge.

NYHED!

ca. 1. februar venter vi fra England:
17th Report of the World Association
of Girl Guides and Girl Scouts — bo-
gen med oplysninger om spejderarbej-
det i alle medlemslande pris ca. 10,00

TAVLER!

Pynt op i lokalet:

- Uniformer fra forskellige lande
6 tavler à 1,25
- Emblemer fra forskellige lande
3 tavler à 1,25
- Flag fra forskellige lande
1 tavle à 1,25

PÅKLÆDNINGSDUKKER

fra U.S.A.

- Uniformer og flag fra 44 lande,
spejdere 6,50
- Uniformer og flag fra 44 lande,
blåmejser 6,50

OBLATER OG MÆRKATER!

- ark m. 24 verdenspigespejderflag 0,75
- oblater m. verdensemblemer 0,75
- obl. m. sølv el. guld emblemer 0,75

- oblater m. flag fra forsk. lande 0,85
- oblater m. nordiske flag (hvert land
for sig) pr. æske 0,75
- Mærkater med spejder, 25 stk. 1,50

POSTKORT!

- Lady Baden-Powell 0,60
- Lord Baden-Powell 0,60
- Verdenskontoret 0,50
- Our Chalet 0,60
- Our Chalet, Olave House og
Our Cabana 0,60

NU HASTER DET!

- Restlager af pigespejderlommebogen
1967, uundværlig for enhver spejder
..... 5,50

TELEGRAMMER

- Små eller store m. spejdere i skoven:
- m. indlæg 1,50
- u. indlæg 1,25
- Kun store m. løftet i klover:
- m. indlæg 1,50
- u. indlæg 1,25

Husk ved køb på depotet skal der forevises rekvisition eller medlemskort

PIGESPEJDERDEPOTET

Lundsgade 6 . København Ø . Telf. (01) 92 Øbro 8383 . Giro 40 673

Depotets åbningstider: 9-17,30, fredag 9-19, lørdag 9-13

(gælder ikke depotudsalgene i provinsen).

Må vi så se, hvad I duer til...

Vi indbyder jer til en morsom konkurrence. En påske-konkurrence. Jo, det er rigtigt, vi skriver påske, selv om det er fastelavns måned.

Konkurrencen går ud på, at man skal lave en lille dekoration med noget rigtigt påskeagtigt, - æggeskal-
ler, kyllinger, lam, påskelilje, grønne blade eller hvad I
nu synes, ser påsket ud.

Betingelsen er, at den færdige dekoration sendes til Lilian – se adressen nedenfor – i en æske, og den skal pakkes og adresseres som I lærer det i prøvestoffet, men nu er det altså for alvor; pakken skal med posten, og I skal tænke på, at den bliver ret så hårdhændet behandlet. Selv om I synes, at I forlængst er vokset fra denne prøve, så vær med alligevel og lad os som sagt se, hvad I dur til, når det rigtigt gælder.

Bedømmelsen af dekorationen vil dels dreje sig om selve dekorationen, om den er net og sirligt og opfindsomt lavet, dels vil det betyde meget, at pakken kommer frem i god stand.

Husk at skrive jeres navn inde i pakken, – med alder.

Hvis I synes, en dekoration i æske er for svær, må I gerne lave en „flad“ påskedekoration, som så skal sendes i en korrekt adresseret og frankeret kuvert. Denne dekoration vil også blive bedømt og få en præmie, men vi vil allerhelst have noget spændende påsket i en æske.

Dekorationerne sendes til
Lillian Marcussen,
Sønderallé 36, Ålborg,
inden 20. marts, så hun kan nå
at få dem på bordet
til påske.

